

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti utca 34-45.

Fővárosi Törvényszék útján
1027 Budapest, Tölgyfa utca 1-3.
(Elsőfokú bíróság ügyszáma: 11.K.707.553/2020)

Az írat elektronikus íratról
készített másolat.

2021 MÁJ 11.

12

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 8.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-irat	
Érkezett:	2021 MÁJ 11.
PÉLDÁNY:	1. ív.
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:	707553/20

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted]
[redacted]
[redacted] továbbiakban: **Indítványozó**) a jelen indítványhoz csatolt ügyvédi meghatalmazással (**1. számú melléklet**: ügyvédi meghatalmazás) igazolt jogi képviselőm, Dr. Stubenvoll Zsolt ügyvéd ([redacted]) útján eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, a 30. § (1) bekezdésében előírt törvényi határidőn belül az alábbi

alkományjogi panaszt

terjesztem elő a Kúria Kpkf.VI.39.335/2021/2. szám alatt meghozott végzésével szemben.

I. KÉRELMEK

Indítványozó alkotmányjogi panaszt terjeszt elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § bekezdése alapján, amelyben kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdésének alkalmazásával

– állapítsa meg elsődlegesen a Kúria Kpkf.VI.39.335/2021/2. szám alatt meghozott végzésének az alaptörvény-ellenességét, és

– az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg a támadott végzést, mivel a végzés, mint a bírósági eljárást befejező döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve Indítványozó részére további jogorvoslati lehetőség nincsen biztosítva.

Indítványozó álláspontja szerint a **támadott végzés rendelkezései az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe ütköznek.**

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, illetve az Abtv. 27. §-ában foglalt rendelkezésre alapítjuk.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 2 0 3 3 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 MÁJ 27.	
Példány:	Kezelőiroda: 1
Melléklet: 9 db	db

hatter (A)

II. BEFOGADHATÓSÁG

Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását az Indítványozónak kell igazolnia. Az alábbiakban Indítványozó igazolni kívánja jelen ügyben való közvetlen és aktuális érintettségét, továbbá azt, hogy az alaptörvény-ellenes végzés vonatkozásában Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, valamint hogy a végzést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, továbbá, hogy a végzés alaptörvény-ellenes rendelkezései alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel.

II/1. Az Indítványozó érintettsége

A fentieknek megfelelően előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó, mint felperes 2020. október 30. napján keresetet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék részére az Oktatási Hivatal, mint alperes által HJPO/203-17/201. iktatószám alatt meghozott végzés bírósági felülvizsgálata iránt. A Fővárosi Törvényszék ugyanakkor 11.K.707.553/2020/5. szám alatt meghozott végzésével visszautasította Indítványozó keresetlevelét. Indítványozó 2020. december 31. napján fellebbezést terjesztett elő a Kúria részére a Fővárosi Törvényszék 11.K.707.553/2020/5. szám alatt meghozott végzésével szemben. A Kúria a jelen alkotmányjogi panaszban támadott és 2021. február 22. napján kelt és Indítványozó részére 2021. március 12. napján kézbesített végzésével a Fővárosi Törvényszék fenti végzését helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú bíróság végzésének indokolását jelentős mértékben megváltoztatta. A végzés indokolása szerint Indítványozó a kereset előterjesztésére nem volt jogosult, tekintettel arra, hogy nem áll fenn közvetlen érintettsége az általa támadott végzés vonatkozásában.

Álláspontom szerint a Kúria végzése Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott bírósághoz fordulás jogát, illetve tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogorvoslathoz való jogot súlyosan sérti, tekintettel arra, hogy a Kúria – a később részletesen kifejtetteknek megfelelően – iratellenesen és egyúttal alapjogot sértő módon állapította meg, hogy Indítványozónak nem áll fenn közvetlen érintettsége az általa támadott végzés vonatkozásában.

II/2. A jogorvoslati lehetőség hiánya

Tekintettel arra, hogy a Kúria végzése ellen fellebbezésnek nincs helye, ennek megfelelően Indítványozó az Abtv. 27. §-ában foglaltaknak megfelelően a végzés vonatkozásában jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve a végzésben foglalt alaptörvény-ellenes rendelkezések vitatására kizárólag a jelen alkotmányjogi panasz útján van lehetőség Indítványozó részére. Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a végzéssel szemben Indítványozónak további felülvizsgálati kérelem benyújtására értelemszerűen nincsen lehetősége (tekintettel arra, hogy azt a Kúria hozta), így ilyen kérelem előterjesztésére nem is került sor.

II/3. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadom továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontom szerint – a később kifejtetteknek megfelelően – a hivatkozott végzés rendelkező része, illetve annak indokolása *alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, tekintettel arra, hogy a végzés rendelkezései súlyosan sértik*

Indítványozó bírósághoz való forduláshoz, tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát, mivel az eljáró Kúria annak ellenére állapította meg, hogy Indítványozónak nem áll fenn közvetlen érintettsége, hogy Indítványozó egyértelműen, több alkalommal is részletesen kifejtette a közvetlen érintettségét megalapozó tényeket, körülményeket, továbbá hivatkozott arra, hogy a kereset tárgyát képező döntéssel kapcsolatosan a Kúria már korábban, Kfv.IV.37.127/2018/19. szám alatt meghozott ítéletével egyértelműen megállapította a közvetlen érintettség és így a perindítási jogosultság fennálltát. A Kúria fenti téves megállapítása emellett azért vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, mivel a Kúria érdemben nem is bírálta el Indítványozó közvetlen érintettségét, hiszen a Kúria az eljárás legelején meghozott, a keresetlevelet visszautasító végzést hagyta helyben, amelyre tekintettel megállapítható, hogy érdemben nem is vizsgálta a Kúria a közvetlen érintettség kérdését, csupán eljárásjogi, a keresetlevelet visszautasítását tartalmazó végzést bíralt el, amelyre tekintettel megállapítható, hogy a közvetlen érintettség hiánya csupán eljárásjogi végzésben került megállapításra nem pedig az ügy érdemére vonatkozó ítéletben. Az alkotmányjogi panasszal támadott végzés ennek megfelelően és a későbbiekben részletesen kifejtetteknek megfelelően súlyosan sérti Indítványozó bírósághoz való forduláshoz, tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát.

Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság *hatásköre* a végzés rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatára az Abtv 27. §-ában foglalt rendelkezésre tekintettel *fennáll*, mivel a végzés, azaz a bírósági eljárást befejező döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, ennek megfelelően Indítványozó alkotmányjogi panasa vitathatatlanul befogadható.

III. Az Indítványozó kérelmében foglaltak részletes indokolása

III/1. Tényállás

1. A jelen alkotmányjogi panasz indítvány alapjául szolgáló tényállás tekintetében Indítványozó az alábbiakat kívánja előadni.

Előadom, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítvánnyal támadott végzés előzményét képező közigazgatási eljárások lényeges eseményei az alábbiak:

Budapest Főváros Kormányhivatala BP-05/109/00774/2017 ügyszám alatt törvényességi ellenőrzési eljárást kezdeményezett a [REDACTED] y, mint a [REDACTED] fenntartója vonatkozásában. Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatala BP-05/109/00774-12/2017 szám alatt meghozott határozatával az Iskola működési engedélyét visszavonta és az intézményt törölte a magán és egyházi fenntartású köznevelési intézmények nyilvántartásából.

Ezt követően a másodfokú hatóságként eljáró Oktatási Hivatal alperes a beérkezett fellebbezések alapján 2018. március 2. napján meghozott, HJO/724-10/2017. iktatószámú végzésével az elsőfokú hatóság végzését megsemmisítette és ezen végzésének indokolásában utalt arra, hogy az Alapítvány az Iskola fenntartójaként nem vizsgálható, hanem arra való tekintettel, mivel a Kúria Kfv.III.37.127/2018/3. számú végzésével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. számú ítéletének végrehajtását (amely ítélet az Oktatási Hivatal HJO/94-21/2016. számú határozatát hatályon kívül helyezte) felfüggesztette, ezért – a Kúria ítéletének meghozataláig – az [REDACTED] kft.

köznevelési intézmény fenntartója, és az Iskola a HJO/94-21/2016. iktatószámú határozat alapján működési engedéllyel rendelkezik. A végzésben az Oktatási Hivatal utalt arra, hogy a fentiekre tekintettel kizárólag az [REDAKTOR] ellen lenne lehetséges törvényességi ellenőrzési eljárást megindítani, mégpedig egy új eljárás keretében, mivel új ügyfél bevonására álláspontjuk szerint nincsen lehetőség a folyamatban lévő eljárásban.

Ezt követően a felügyeleti szervként eljáró Emberi Erőforrások Minisztériuma (a továbbiakban EMMI) 12705-4/2018/KOZNEVIG szám alatt meghozott végzésével az Oktatási Hivatal HJO/724-10/2017 iktatószámú végzését – álláspontom szerint helyesen – felügyeleti eljárás keretében megsemmisítette. Az EMMI végzésének indokolásában egyértelműen rögzítette, hogy „Tekintettel arra, hogy a Kúria Kfv.III.37.127/2018/3. számú végzése nem érdemi döntés, hanem csupán a 12.K.30.685/2017/28. számú ítélet végrehajtását függeszti fel a felülvizsgálati eljárás befejezéséig, továbbá figyelemmel arra a körülményre, hogy a fentiekben említett felülvizsgálati eljáráson kívül még más eljárás is folyamatban van a Kúria előtt az ügygel kapcsolatban, aminek kihatása lehet az ügy végső kimenetelésre, az OH HJO/724-10/2017. iktatószámú végzését – jelen döntés rendelkező részének megfelelően – végzéssel megsemmisítem.”

A Kúria ezt követően elbírálta a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. számú ítéletével szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmeket és Kfv.IV.37.127/2018/19. szám alatt 2019. március 19. napján meghozott ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. A Kúria ítéletében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. számú ítéletével minden tekintetben egyetértett, azt teljes egészében jogszerűnek ítélte meg és az annak indokolásában foglaltakat minden tekintetben maga is osztotta. Előadom, hogy a fenti ítéletek – ahogyan fent hivatkoztam – az Oktatási Hivatal által HJO/94-21/2016. iktatószám alatti határozatának hatályon kívül helyezése tárgyában kerültek meghozatalra, amely határozat a [REDAKTOR] la fenntartóváltását, továbbá működési engedély módosítását hagyta jóvá, azaz a korábbi [REDAKTOR] részére. Ahogyan fent rögzítettem, mind az elsőfokú bíróság, mind másodfokon a Kúria rögzítette, hogy olyan mértékben volt jogellenes a fenntartóváltás, amely semmiképpen sem hagyható jóvá, ezért döntött mindkét bírói fórum a fenntartóváltást elrendelő határozat hatályon kívül helyezése mellett. Ezen eljárásban a keresetlevelet Indítványozó terjesztette elő és Indítványozó volt végig az egyetlen felperes az eljárásban.

A fenti eljárás során természetesen az érdemi döntés egyik szerves részét képezte az Indítványozó közvetlen érintettségét vitató alperesi nyilatkozatok elbírálása. Ezzel összefüggésben a Kúria a fent hivatkozott Kfv.IV.37.127/2018/19. szám alatt meghozott ítéletében (amely ítéletet később a Bírósági Határozatok Gyűjteményében is közzétett a Kúria) az alábbiakat állapította meg: „[57] A bíróság álláspontja szerint a felperes ezt kellően igazolta, megállapítható, hogy egyszemélyi alapítója az Alapítványnak, és egyben a kuratóriumának tagja is, az Alapítvány tartós közérdekű célját maga határozta meg, vagyonát rendelte az alapítványi cél megvalósítása érdekében. Az Alapítvány működésében vállalt szerepére is tekintettel a bíróság megállapította: a felperesnek nyilvánvaló és közvetlen érdeke áll fenn azon döntés felülvizsgálatára, hogy a civil szervezet fenntartásában lévő köznevelési intézmény fenntartóváltása, ezzel összefüggő nyilvántartásba vett adatainak változása, működési engedélyének módosítása tárgyában a kérelmet miként bírálták el. Az I. rendű alperesi beavatkozó érvelésére reagálva a Kúria ezt az okfejtést annyiban helyesbíti, hogy az alapítónak, akár kuratóriumi tagi minőségében az Alapítvány működése vagy képviselete vonatkozásában közvetlen jogi érdekeltisége nem lehet. Elválasztva ettől azonban a tartós közérdekű

cél meghatározásával és vagyonrendelésével összefüggésben az Alapítvány szabályszerű működése iránt van közvetlen érdekeltsége. Az Alapítvány által fenntartott szakképző iskola intézményi státuskérdéseinek esetleges megváltoztatása ezért az alapítványi cél érvényesülése összefüggésében mindenképpen ebbe a körbe tartozik. Ezen és csakis ezen az alapon a felperes perbeli legitimációja, keresetösségi joga vitathatatlan.”

Előadom emellett továbbá, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. számú ítéletével szemben perújítási kérelmek is előterjesztésre kerültek, azonban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 24.K.32.045/2019/7. szám alatt meghozott, első fokon 2020. május 5. napján jogerőre emelkedett végzésével a perújítás iránti kérelmeket, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasította. Megjegyzem, hogy mivel a perújítás iránti eljárás során a 12.K.30.685/2017/28. szám alatt meghozott ítélet végrehajtása nem került felfüggesztésre, ezért az ítélet 2019. március 19. napjától jogerős és végrehajtható.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az Oktatási Hivatal HJO/94-21/2016. szám alatt meghozott, működési engedélyt és fenntartóváltást elrendelő határozatát hatályon kívül helyező, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. szám alatt meghozott ítéletét a Kúria teljes egészében jogszerűnek ítélte, annak indokolását teljes egészében maga is osztotta és ennek megfelelően hatályában fenntartotta, továbbá az ítélettel szembeni perújítási kérelmek is elutasításra kerültek, tehát, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. szám alatti ítélete legkésőbb 2019. március 19. napjától jogerős és végrehajtható.

Ezt követően számtalan bírósági döntés született arra vonatkozóan, hogy mivel az Emberi Erőforrások Minisztériuma nem rendelkezett a felügyeleti jogkörében megsemmisített másodfokú határozat tekintetében új eljárás lefolytatásáról, az elsőfokú határozat, azaz Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatala BP-05/109/00774-12/2017 szám alatt meghozott határozata jogerőre emelkedett 2018. március 29. napján. Ezt a tényt maga az Oktatási Hivatal is tudomásul vette és az oktatás.hu oldalon az intézmény adatai között rögzítette is, hogy a megszűnés hatálybalépése: 2018.03.29., a megszűnés dátuma pedig: 2019.06.26. Ezt támasztja alá Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatala BP-05/109/00445-2/2019. szám alatt meghozott határozata is, amelyben a Kormányhivatal a következők tartalommal rendelkező hatósági bizonyítványt állította ki: „A [redacted] által fenntartott [redacted] köznevelési intézmény az Emberi Erőforrások Minisztériuma 12705-4/2018/KOZNEVIG számú döntése alapján a nem állami fenntartású köznevelési intézményekről vezetett nyilvántartásból 2018. március 29-i hatállyal törlésre került.” A fenti hatósági bizonyítványt a Kormányhivatal kérelmező részére a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 412.Bpk.40.430/2019 szám alatt folyamatban lévő bírósági eljáráshoz adta ki, azonban tudomásom szerint a Kormányhivatal számtalan más eljáráshoz is kiadta ezen tájékoztatót és ahogyan fent hivatkoztam rá, maga az Oktatási Hivatal által vezetett közhiteles nyilvántartás is ezen adatokat tartalmazta a megszűnés dátumaként, továbbá az intézmény adatai között fenntartóként helyesen az Alapítványt jelölte meg és az Iskola neveként – a HJO/94-21/2016 szám alatt meghozott határozat hatályon kívül helyezésére tekintettel – pedig a [redacted] kolát rögzítette.

A tényállás teljes körű ismertetése érdekében előadom továbbá, hogy a fentebb hivatkozott fenntartóváltást és működési engedély módosítást az Alapítvány kuratóriumának 5/2016. és 6/2016. számú határozataival fogadta el. Tekintettel azonban arra, hogy a fenti kuratóriumi határozatok súlyosan jogellenes módon kerültek elfogadásra, azok hatályon kívül helyezése iránt

a Fővárosi Főügyészség saját maga indított pert, tekintettel arra, hogy a kuratórium korábbi elnöke, [REDACTED] Fővárosi Főügyészség jelzése ellenére sem intézkedett azok hatályon kívül helyezése iránt, ezért a határozatok jogszabálysértő voltának súlyosságára tekintettel szükséges volt az ügyész részéről történő perindítás. Az Alapítvány kuratóriumának 5/2016. szám alatti határozata a fenntartóváltás jóváhagyásáról, a 6/2016. számú határozat pedig a működési engedély módosításáról rendelkezett. Az ügyész keresete alapján a Fővárosi Törvényszék 27.P.21.768/2018/46. szám alatt meghozott ítéletével hatályon kívül helyezte az Alapítvány kuratóriumának 5/2016. sorszám alatti határozatát. A fenti ítéletet a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.472/2019/6. szám alatt meghozott ítéletével helybenhagyta. A fentiek alapján megállapítható, hogy az ügyész (!) keresete alapján eljáró bíróságok hatályon kívül helyezték a fenntartóváltásra vonatkozó kuratóriumi határozatot.

Mindezen előzményeket követően 2020. szeptember 16. napján az Iskola, mint megszűnt intézmény adatainak az oktas.hu oldalon történő közhiteles nyilvántartásba történő betekintés során Indítványozó döbbenettel olvasta, hogy időközben

- az Intézmény adatai tekintetében az Iskola nevét az Oktatási Hivatal [REDACTED] ző [REDACTED] la elnevezésre,
- az Intézmény adatai tekintetében az Iskola rövid nevét az Oktatási Hivatal [REDACTED] a elnevezésre,
- a Fenntartó adatai tekintetében az Iskola fenntartójának személye tekintetében az Oktatási Hivatal a [REDACTED] t és annak összes adatát (székhely, típus, státusz, képviselő, beosztás, e-mail, telefon) törölte és helyette az [REDACTED] típus, státusz, képviselő, beosztás, e-mail, telefon) jegyezte be,
- a Megszűnés tekintetében a megszűnés dátumát 2019.06.26. napról 2019.07.01. napjára, a megszűnés hatálybalépésének napját pedig 2018.03.29. napjáról 2019.07.01. napjára módosította.
- az Intézmény hatályos dokumentumai között felvezette a HJO/94-21/2016 szám alatt meghozott és a 12.K.30.685/2017/28. szám alatti ítélettel hatályon kívül helyezett határozatot,
- a nyilvántartásból törölő határozatok között rögzített egy általam korábban nem ismert, HJPO/203-18/2019. szám alatt meghozott határozatot, amelyben I. sorszám alatt a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] megnevezett intézmény fenntartója ellen indult törvényességi ellenőrzést az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] is kiterjesztette, továbbá II. sorszám alatt a Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatala BP-05/109/00774-12/2017 szám alatt meghozott határozatát annyiban hagyta helyben, hogy a köznevelési intézményt 2019. július 1-jei hatállyal törölte a kormányhivatali nyilvántartásból.

A fenti határozat indokolásában az Oktatási Hivatal rögzítette, miszerint: „A Kerületi Hivatal 2017 őszén törvényességi ellenőrzést indított a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] intézmény fenntartója ellen. A másodfokú eljárásban az Alapítvány kuratóriumi elnökének, [REDACTED] [REDACTED] k a fellebbezési kérelmére megállapítottam, miszerint az Alapítvány 2016 óta nem fenntartója a köznevelési intézménynek, így tekintetében az eljárást megszüntettem.

Jelen határozattal a törvényességi ellenőrzést a fenntartóra kiterjesztettem, továbbá megállapítottam, hogy a köznevelési intézménnyel kapcsolatos működési engedélyét a fent részletezett módon a Kúria jogerős ítéletével hatályon kívül helyezte. A köznevelési intézményre vonatkozóan sem fenntartóváltás,

sem működési engedély kiadására irányuló kérelem nem került benyújtásra azóta. E körülmények alapján a törvényességi ellenőrzés eredménye erősen determinált, tekintve, hogy a köznevelési intézmény már nem rendelkezik működési engedéllyel, így azt már törvényességi ellenőrzés keretében visszavonni nem lehet, csupán ennek következményeként elrendelni a köznevelési intézmény nyilvántartásból való törlését.” Az Oktatási Hivatal rögzítette továbbá a határozatában, hogy „Hivatalom a másodfokú eljárásban az Alapítvány tekintetében az eljárást a HJPO/203-17/2019. sz. végzéssel megszüntette, továbbá a fenntartóra a törvényességi ellenőrzést kiterjesztette. A szerzett jogok figyelembevételével vélelmezhető, hogy a köznevelési intézmény a 2018/2019. tanévet jóhiszeműen kezdte meg és fejezte be, így a törlést 2019. július 1-jei hatállyal rendellem el. A működési engedély visszavonásáról a Kúria jogerős ítélete eredményeként rendelkezni már nem volt szükséges.”

A fentiek alapján megállapítható, hogy az alperes Oktatási Hivatal a határozatában megállapította, miszerint

- (1) az Iskola fenntartója 2016. év óta nem az Alapítvány, hanem az [REDACTED],
- (2) az Oktatási Hivatal a fentiek miatt az – általam nem ismert tartalmú - HJPO/203-17/2019. sz. végzésével - és a határozati indokolás tükrében kizárólag [REDACTED] nyilatkozatára alapítva - megszüntette az Alapítvánnyal szemben a törvényességi ellenőrzési eljárást,
- (3) a HJO/94-21/2016 számú határozat hatályon kívül helyezésre került (amely határozat tartalmazta a fenntartóváltás átvezetését, a névváltozást és a működési engedélyt), emiatt az Iskola működési engedéllyel nem rendelkezik,
- (4) a törlést 2019. július 1-jei hatállyal rendeli el, mivel álláspontja szerint a köznevelési intézmény a 2018/2019. tanévet jóhiszeműen kezdte meg és fejezte be.

A fentiek tekintetében elő kívánom adni, hogy az Oktatási Hivatal fenti eljárása és határozatai rendkívül súlyos módon és számtalan ponton jogszabálysértőek, iratellenesek a következők szerint:

Az Oktatási Hivatal arra hivatkozik határozatában, hogy az Iskola nem rendelkezik működési engedéllyel, mivel a HJO/94-21/2016 számú határozat hatályon kívül helyezésre került. Az Oktatási Hivatal ennek ellenére – a hatályon kívül helyezett határozat ellenére – a hatályon kívül helyezett határozattal elrendelt nevét, és fenntartóját rögzíti mind a határozatában, mind a közhiteles nyilvántartásban. Az Oktatási Hivatal ezzel lényegében hatályban lévőként fogadja el és alkalmazza a HJO/94-21/2016 számú határozatot, amely álláspontunk szerint rendkívül súlyos jogszabálysértés, és egyúttal az ügyben született és fent hivatkozott bírósági döntések (így többek között a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. számú ítélete és a Kúria Kfv.IV.37.127/2018/19. szám alatt meghozott ítélete) teljes semmibe vételét is jelenti.

Az Oktatási Hivatal ennek megfelelően nem lett volna jogosult kiterjeszteni a törvényességi ellenőrzést az [REDACTED] mint az Iskola fenntartója, mivel ezen társaság nem fenntartója az Iskolának.

Az Oktatási Hivatal határozatában rögzíti, hogy 2016. óta nem fenntartója az Alapítvány az Iskolának, ugyanakkor ugyanezen időponttól kezdődően az [REDACTED] skola fenntartója. Az Oktatási Hivatal ugyanakkor nem jelöli meg, hogy 2016. év mely időpontjától került volna sor a fenntartóváltásra, továbbá azt sem, hogy milyen okból lenne az [REDACTED] az Iskola fenntartója. (Nem véletlen, hogy ezen kérdés megválaszolására nem került sor a határozatban, amelynek oka, hogy ezen kérdésekre nincsenek válaszok, ugyanis pontosan a fentiek ellentéte felel meg a valóságnak.) Ennek megfelelően nem az [REDACTED] fenntartója az Iskolának, hanem az Alapítvány.

Az Oktatási Hivatal azon megállapítása, miszerint egy 2017. évben [REDACTED] által előterjesztett fellebbezés alapján azt állítja határozatában, hogy az Alapítvány 2016. óta nem fenntartója az Iskolának, álláspontunk szerint felfoghatatlan mértékű jogszabálysértés a fent hivatkozott, az ügyre vonatkozóan meghozott döntéseket is figyelembe véve (és utalva a Fővárosi Törvényszék 27.P.21.768/2018/46. szám alatt meghozott ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.472/2019/6. szám alatt meghozott ítéletére).

Az Oktatási Hivatal emellett nem volt jogosult a köznevelési intézmény törlésének időpontját 2018. március 29. napjáról 2019. július 1. napjára módosítani. Megjegyzem, hogy ebben a körben a végzés tartalma szintén súlyosan jogszabálysértő, amikor rögzíti, hogy „A szerzett jogok figyelembevételével vélelmezhető, hogy a köznevelési intézmény a 2018/2019. tanévet jóhiszeműen kezdte meg és fejezte be, így a törlést 2019. július 1-jei hatállyal rendeltem el. A működési engedély visszavonásáról a Kúria jogerős ítélete eredményeként rendelkezni már nem volt szükséges.” Ennek megfelelően az Oktatási Hivatal maga rögzítette, hogy az Iskola a 2018/2019-es tanévet csak vélelmezhetően kezdte meg jóhiszeműen és fejezte be, azaz a határozatból is kitűnik, hogy ezt az Oktatási Hivatal egyáltalán nem vizsgálta az eljárása során, de ennek ellenére mégis több, mint egy évvel kitolta a törlés időpontját. Álláspontunk szerint ez elfogadhatatlan és súlyosan jogszabálysértő eljárás az Oktatási Hivatal részéről. Mindemellett teljes mértékben ellentétes a tényekkel és iratellenes is, hiszen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. számú, jogerős ítéletét már 2017. július 3. napján meghozta, tehát ekkor már tudnia kellett az Iskolának, hogy a fenntartója az Alapítvány és működési engedéllyel sem rendelkezik, tehát az Iskola semmiképpen sem kezdhette meg jóhiszeműen a 2018-as tanévet jóhiszeműen, az pedig fel sem merülhet, hogy az Iskola az [REDACTED] fenntartói joggyakorlása mellett jóhiszeműen folytatta le a 2018/2019-es tanévet. Emellett a Kúria Kfv.IV.37.127/2018/19. számú ítéletét 2019. március 19. napján hozta meg, tehát a tanév kezdete mellett a befejezése sem lehetett jóhiszemű. Megjegyzem, hogy az Oktatási Hivatal még azt sem tartotta fontosnak rögzíteni – jogszabályellenesen – a határozatában, hogy milyen jellegű szerzett jogokra figyelemmel állapítható meg a vélelmezett jóhiszeműség.

Az Oktatási Hivatal határozata álláspontom szerint emellett számos ellentmondást is tartalmaz. Ennek megfelelően a határozat azon megállapítása, miszerint „Jelen határozattal a törvényességi ellenőrzést a fenntartóra kiterjesztettem, továbbá megállapítottam, hogy a köznevelési intézménnyel kapcsolatos működési engedélyét a fent részletezett módon a Kúria jogerős ítéletével hatályon kívül helyezte.” álláspontom szerint értelmezhetetlen. Mindenekelőtt nem a Kúria helyezte hatályon kívül az Iskola működési engedélyét, hanem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. számú ítéletével helyezte hatályon kívül az Oktatási Hivatal HJO/94-21/2016 számú határozatot, amely fenti ítéletet a Kúria hatályában fenntartott. Az Oktatási Hivatal fenti határozata két irányú döntést tartalmazott. Egyrészt a fenntartóváltásra vonatkozó döntést, másrészt pedig a működési engedély módosítást. A határozat hatályon kívül helyezése értelemszerűen mindkét kérdéskörre vonatkozott. Erre való tekintettel érthetetlen, hogy hogyan terjesztheti ki a „fenntartóra” az Oktatási Hivatal az eljárást és rögzítheti ugyanabban a mondatban, hogy az Iskola működési engedélye hatályon kívül helyezésre került, ha egyúttal a fenntartóváltás is hatályon kívül helyezésre került ugyanazon határozatban.

Majd ezt követően a határozat megállapítja, hogy később nem került fenntartóváltás iránti kérelem benyújtásra, de ez nem jelent gondot az Oktatási Hivatal részére abban a tekintetben, hogy mégis bevonja fenntartónak a nem fenntartó [REDACTED] t.

Álláspontom szerint ugyanakkor a határozat fenti megállapítása jól példázza az Oktatási Hivatal önellentmondó, iratellenes eljárását a jelen esetben.

A határozat ezt követően rögzíti, hogy „Hivatalom a másodfokú eljárásban az Alapítvány tekintetében az eljárást a HJPO/203-17/2019. sz. végzéssel megszüntette, továbbá a fenntartóra a törvényességi ellenőrzést kiterjesztette.” A fentiek alapján megállapítható, hogy az Oktatási Hivatal hozott egy HJPO/203-17/2019. sz. végzést, amellyel az Alapítvány tekintetében az eljárást – a fent kifejtettek szerint – jogszabálysértő módon megszüntette. Rögzíteni kívánom ezzel összefüggésben, hogy az Oktatási Hivatalnak mind a Fővárosi Főügyészség által indított perről és annak kimeneteléről, mind a HJO/94-21/2016. szám alatti határozat hatályon kívül helyezésére vonatkozó közigazgatási bírósági döntésekről tudomással rendelkezett, ennek ellenére megszüntette az Alapítvány tekintetében az eljárást. Előadom, hogy az Oktatási Hivatal ezen megállapítása ismételt olyan fokban jogszabálysértő, hogy az számomra értelmezhetetlen és ismételt felmerül a kérdés, hogy a bírósági döntéseket az Oktatási Hivatal vajon kötelezőnek tekinti-e saját magára nézve. Előadom továbbá, hogy a HJPO/203-17/2019. sz. végzés előttem nem ismert, részemre nem került kézbesítésre, azonban a fent kifejtettek szerint nem kétséges, hogy annak rendelkező része és indokolása súlyosan jogszabálysértő.

A határozat a fentiek mellett azért is jogszabálysértő, mivel azt kizárólag az [REDAKTOR] nek került kézbesítésre, amely társaságnak a fent kifejtettek szerint lényegében semmi köze sincsen se az Iskolához, se a törvényességi ellenőrzési eljáráshoz. Előadom, hogy az ügyben született valamennyi döntést a Hivatalnak részemre és [REDAKTOR] zére, mint az Alapítvány kuratóriumi elnöke részére is kézbesítenie kellett volna, mivel mindketten ügyféli jogállással rendelkezünk a fenti eljárásban, továbbá megjegyzem, hogy a HJO/94-21/2016. szám alatti határozat hatályon kívül helyezése iránti eljárás az én keresetem alapján került lefolytatásra, amellyel összefüggésben a Kúria elvi éllel foglalt állást abban a kérdésben, hogy az Iskola státuskérdései és működésének szabályossága tekintetében egyértelműen jogi érdekem áll fenn. Ennek megfelelően a jelen törvényességi ellenőrzési eljárásban nem kérdés, hogy ügyféli jogállással rendelkezem jogos érdekem fennállására tekintettel. Ennek igazolására egyebekben csatoltam az Oktatási Hivatal előtti iratbetekintésem jegyzőkönyvét, amelyben a jelen törvényességi eljárás (amely korábban HJO/724/2017 ügyszám alatt volt folyamatban) teljes iratanyagát megismerhettem. Emellett [REDAKTOR] tekintetében szintén csatoltam a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.31.501/2018/15. szám alatt meghozott ítéletét, amelyben a bíróság az Oktatási Hivatal HJO/724-5/2017. szám alatt meghozott, [REDAKTOR] jogállását megtagadó határozatát hatályon kívül helyezte. Ezen döntés alapján megállapítható, hogy [REDAKTOR] járásban ügyfél volt, azonban részére egyetlen egy (!) döntést sem kézbesített az Oktatási Hivatal. Álláspontom szerint a határozat önmagában emiatt is súlyosan jogszabálysértő.

A fentiekkel összefüggésben előadom, hogy az Oktatási Hivatal előtt a jelen eljárással összefüggő tárgyú – fenntartóváltás és működési engedély módosítása iránti eljárásokban – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, illetve az EMMI az összes (!) az Oktatási Hivatal által meghozott végzést és határozatot hatályon kívül helyezte rendre a következők szerint, amely tény álláspontom szerint egyértelműen alátámasztja, hogy az Oktatási Hivatal a jelen eljárásban sajnálatos módon végig jogszabálysértő módon járt el:

HJO/94-11/2016. – hatályon kívül helyező végzés: 5.Kpk.46.451/2016/17.

HJO/94-20/2016. – hatályon kívül helyező végzés: 34.Kpk.45.192/2017/8.

HJO/94-21/2016. – hatályon kívül helyező ítélet: 12.K.30.685/2017/28.

HJO/724-5/2017. – hatályon kívül helyező ítélet: 6.K.31.501/2018/15.

HJO/724-10/2017. – megsemmisítésre vonatkozó végzés: 12705-4/2018/KOZNEVIG

Azon túl, hogy az alperes Oktatási Hivatal a fent említett eljárásokban ügyfél volt, és így hivatalosan is tudomása volt az itt hivatkozott jogerős bírósági döntésekről – a jelen beadvány II.c.5.6. pontban taxatív felsorolt jogerős, és a mai napig hatályban lévő jogerős bírósági döntésekben megállapított perköltséget időközben meg is fizette, ennek ellenére a határozatok tartalmába ütköző intézkedéssel élt HJPO/203-18/2019. számú határozatával is. Megjegyezzük, hogy az alperes részéről az ügyben eljáró ügyintő mindvégig azonos személy volt, amely különösen aggályossá teszi alperes, mint közigazgatási szerv eljárását.

A fentiekén túl, és mivel jelen pontban is érintettem a határozat kézbesítését érintő alperesi jogszabálysértést is, előadom, hogy egyébként a fent hivatkozott, törvényességi ellenőrzést érintő határozatok, dokumentumok kézbesítése is számos aggályt vet fel, amelyek kapcsán az eljárás során csatoltam az alperesi határozat 3. oldalán is érintett 17.K.32.970/2019/25. számú határozattal szemben a perben érdekeltként résztvevő [REDACTED] által előterjesztett jogorvoslati kérelmet.

A határozat a fenti rendkívül súlyos jogszabálysértéseken túlmenően lakonikus rövidegű és az igazán fontos kérdések (ti., hogy az Oktatási Hivatal mégis milyen alapon nem tekinti fenntartónak az Alapítványt, vagy tekinti fenntartónak az [REDACTED] milyen alapon tolja ki több, mint egy évvel az Iskola törlésének dátumát, milyen jellegű szerzett jogok alapján vélelmezi a jóhiszeműséget, stb.) tekintetében semmilyen indokolást nem tartalmaz, amelyre tekintettel a határozat ezen okból is súlyosan jogszabálysértő.

A tényállás fenti ismertetését követően kívánom előadni, hogy a jelen indítvánnyal támadott végzés alapjául szolgáló HJPO/203-17/2019. szám alatt meghozott végzés a fent hivatkozott, HJPO/203-18/2019. szám alatt meghozott határozattal egy napon, 2020.08.07. napján került meghozatalra és csupán annyit tartalmaz, hogy alperes a törvényességi ellenőrzési eljárást a [REDACTED] l szemben megszünteti.

Indokolást a végzés színleg a Ket. 72. § (4) bekezdés a) pontjára hivatkozással nem tartalmaz, ugyanakkor az indokolás hiányának egészen nyilvánvaló indoka álláspontom szerint abban keresendő, hogy alperes a fent felsorolt számtalan, bírósági döntés ellenére tulajdonképpen nem tudta volna megindokolni a döntését.

A fent kifejtettek szerint a végzés azon rendelkezése, miszerint az Alapítvánnyal szemben a törvényességi ellenőrzési eljárást megszünteti – vélhetően azért, mert nem tekinti fenntartónak, bár ez nem derül ki a végzésből, csak a fent említett HJPO/203-18/2019. számú döntésből, amelyet ezen végzés után és azzal egy napon hozott meg az Oktatási Hivatal – súlyosan jogszabálysértő, mivel ahogyan fent hivatkoztam rá, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. számú ítéletében hatályon kívül helyezte a fenntartóváltás átvezetését elrendelő és működési engedélyt megállapító közigazgatási határozatot, valamint ezen ítéletet később a Kúria Kfv.IV.37.127/2018/19. szám alatt 2019. március 19. napján meghozott ítéletével hatályában fenntartott. A Kúria ítéletében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.685/2017/28. számú ítéletével minden tekintetben egyetértett és egyértelműen rögzítette, hogy súlyosan jogszabálysértő módon került sor a fenntartóváltás kezdeményezésére, továbbá azt is rögzítette, hogy a fenntartóváltásra nem került sor, így az Alapítvány az Iskola fenntartója.

Mindezek mellett a Fővárosi Törvényszék 27.P.21.768/2018/46. szám alatt meghozott ítéletével hatályon kívül helyezte az Alapítvány kuratóriumának 5/2016. sorszám alatti határozatát. A fenti

ítéletet a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.472/2019/6. szám alatt meghozott ítéletével helybenhagyta. A fenti kuratóriumi határozat pontosan a fenntartóváltás elrendelésére vonatkozó határozat volt.

Ilyen előzmények után az Alapítvánnyal szemben megszüntetni a törvényességi ellenőrzési eljárást, felperes részére felfoghatatlan jogszabálysértést jelent, mivel alperes működésével szemmel láthatólag teljesen ignorálja a teljes bírósági rendszert és annak valamennyi eddig meghozott döntését.

Alperes jelen eljárásában ugyanis figyelembe kellett volna vennie a fentiek szerint meghozott összes bírósági döntést, továbbá emellett az EMMI fent hivatkozott, felügyeleti jogkörben meghozott döntését, amelvet a jelen törvényességi ellenőrzési eljárás előzményének minősülő HJO/724-10/2017. szám alatti eljárásban hozott meg.

A fenti döntések, továbbá a fent rögzített tényállás alapján megállapítható, hogy az Iskola fenntartója az Alapítvány. Ennek megfelelően az Alapítvánnyal szemben nem lehetett volna megszüntetni a törvényességi ellenőrzési eljárást, mivel az eljárás kizárólag a fenntartóval szemben lehet folyamatban és a közigazgatási eljárás iratai alapján erre így is került sor – tehát az eljárás kizárólag a fenntartóval szemben volt folyamatban -, így a fenntartót alperes nem „zárhatta ki” az ellene folyamatban lévő eljárásból. Az alperes végzésének ezen rendelkezése súlyosan megsérti a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: „Nktv.”) 4. § 9. pontjában, 21. § (1) – (11) bekezdéseiben és 34. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

Mindemellett pedig, ahogyan a csatolt HJPO/203-18/2019. szám alatt meghozott határozat alapján megállapítható, a törvényességi ellenőrzési eljárást alperes súlyosan jogszabálysértő módon új fenntartó bevonásával zárta le. Előadom ezzel összefüggésben, hogy a fenti határozattal szemben mind felperes, mind [REDACTED] keresetet terjesztettem elő, amelynek elbírálása jelenleg is folyamatban van. Megjegyzem alperes eljárása még abból a szempontból is jogszabálysértő, hogy a jelen keresettel támadott döntés alapján volt olyan időtartama az eljárásnak, amikor egyetlen fenntartóval szemben sem volt folyamatban eljárás, mivel alperes az „új fenntartót” csak a végzés meghozatalát követően meghozott határozatban vonta be az eljárásba.

Alperes fenti eljárása tekintetében előadom, hogy ahogyan fent rögzítettem, alperes teljesen figyelmen kívül hagyta valamennyi, az ügyben eddig meghozott bírósági döntést, amikor a végzését és határozatát meghozta.

Alperes végzése továbbá azért is jogszabálysértő, mivel a Ket. 72. § (4) bekezdés a) pontjára hivatkozással nem indokolja döntését és a jogorvoslatról sem tájékoztatja a feleket.

Előadom, hogy ahogyan fent hivatkoztam rá, nem felel meg a valóságnak, hogy nincs az ügyben ellenérdeklő ügyfél, mivel mind felperes, mind [REDACTED] ügyfélnek minősülnek a törvényességi ellenőrzési eljárásban, utóbbi személy esetében erről a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.31.501/2018/15. szám alatt ítéletet is hozott. Ezen per alperese megegyezik a jelen per alperesével, ennek megfelelően alperesnek tudomással kellett lennie ezen körülményről.

Itt kívánom megjegyezni, hogy alperes sem felperes, sem [REDACTED] részére nem kézbesítette annak meghozatalát követően sem a végzést, sem a HJPO/203-18/2019 szám alatt meghozott határozatát, ugyanakkor erre vonatkozó kérelemre mindkét iratot 2020. október 15. napján

megküldte felperes részére (F/18. sz. melléklet: e-mail üzenet), amely szintén azt bizonyítja, hogy alperes ügyfélnek tartja mind felperest, mind [REDACTED].

Emellett az sem felel meg a valóságnak, hogy a döntés az ellenérdekű ügyfél jogát, vagy jogos érdekét nem érinti, tekintettel arra, hogy a Kúria fent hivatkozott ítélete alapján az Alapítvány által fenntartott Iskola működésének szabályossága, szabálytalansága, továbbá státuskérdései egyértelműen érintik felperes jogát, vagy jogos érdekét, ilyen módon az, hogy az Alapítványt, mint fenntartót kizárja alperes a törvényességi ellenőrzési eljárásból – nyilván azért, mert nem tartja fenntartónak – igenis jelentősen érinti felperes jogát, illetve jogos érdekét.

Alperes a fentieknek megfelelően nem lett volna jogosult egyszerűsített döntés meghozatalára.

2. A fenti előzményeket követően Indítványozó 2020. október 30. napján – miután részére a HJPO/203-17/2019. szám alatt meghozott végzést [REDACTED] az Oktatási Hivatal megbízott elnöke Indítványozó iratbetekintési kérelmére 2020. október 15. napján közvetlenül megküldte, határidőben keresetlevelet terjesztett elő a fent előadottak szerint rendkívül nagy fokban jogszabálysértő döntéssel szemben. Keresetlevelében perbeli legitimációjának, illetve közvetlen érdekeltiségének igazolásaként hivatkozott arra, hogy a Kúria fent hivatkozott, Kfv.IV.37.127/2018/19. szám alatt meghozott ítéletében elvi élel rögzítette, miszerint „a tartós közérdekű cél meghatározásával és vagyonrendelésével összefüggésben az Alapítvány szabályszerű működése iránt van közvetlen érdekeltisége. Az Alapítvány által fenntartott szakképző iskola intézményi státuskérdéseinek esetleges megváltoztatása ezért az alapítványi cél érvényesülése összefüggésében mindenképpen ebbe a körbe tartozik. Ezen és csakis ezen az alapon a felperes perbeli legitimációja, keresetösségi joga vitathatatlan.” Tekintettel arra, hogy (1) a HJPO/203-17/2019. szám alatti végzés az Alapítvánnyal szemben a törvényességi ellenőrzési eljárást szüntette meg, amely eljárás során pontosan a fenntartott Iskola törlésére, megszűnésére, működési engedélyének visszavonására vonatkozó intézkedéseket hoztak, továbbá (2) amely eljárás a fenntartóval szemben lehet folyamatban, azaz az eljárás Alapítvánnyal szembeni megszüntetése, de más gazdasági társasággal szemben történő tovább folytatása nem jelenthet mást, minthogy az Oktatási Hivatal már nem tartja az Alapítványt fenntartónak, álláspontom szerint a törvényességi ellenőrzési eljárást nem lehet másnak tekinteni, mint a tartós közérdekű cél meghatározásával és az alapítványi vagyonrendeléssel összefüggésben az Alapítvány szabályszerű működésével, illetve az Alapítvány által fenntartott szakképző iskola intézményi státuskérdéseinek esetleges megváltoztatásával összefüggő eljárásnak.

A Kúria korábbi döntése alapján ugyanakkor ebben az esetben egyértelműen fennáll Indítványozó közvetlen érintettsége és perbeli legitimációja, keresetösségi joga, tekintettel arra, hogy a fentiek szerinti törvényességi ellenőrzési eljárás (amelynek során az Alapítvány fenntartói jogát el kívánták vonni, továbbá amelynek során a fenntartott Intézmény törlésére került sor), egyértelműen a tartós közérdekű cél meghatározásával és az alapítványi vagyonrendeléssel összefüggésben az Alapítvány szabályszerű működését érintő eljárás, továbbá emellett az Alapítvány által fenntartott intézmény státuskérdéseit érintő eljárásnak minősül. Ezen kérdések tekintetében pedig a Kúria fenti ítélete alapján Indítványozó közvetlen érintettsége, perbeli legitimációja vitathatatlan.

A tényállás – és így az Alapítvány tartós közérdekű célja, illetve Indítványozónak az Alapítvány vonatkozásában fennálló minősége – tekintetében előadom, hogy Indítványozó a [REDACTED] ny alapítója és egyúttal a jelenleg öt főből álló kuratórium

egyik tagja. Előadom továbbá, hogy az Alapítvány jelenleg hatályos, 2003. június 26. napján kelt alapító okirata szerinti célja a következő: „Az alapítvány alapítványi fenntartású szakképző iskolát hozott létre, e szakképző iskolában folyó nevelés-oktatási feladatok megvalósítása, fenntartói tevékenységének során az alapítvány kiemelten közhasznú tevékenységnek minősülő közfeladatot lát el. Az említett közfeladatát közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 86. § (3) bek. b.) és d.) pontjában, illetve A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. tv. 54.§ (1) bekezdésében meghatározott feladatokat foglalja magában, mely célok megvalósítása a megyei önkormányzat és a fő városi önkormányzat feladata.” Megállapítható tehát, hogy az Alapítvány egyetlen központi célja az általa létrehozott [REDAKTOR] működtetése fenntartói tevékeny közreműködés útján. A HJPO/203-17/2019. végzés, amely azért szüntette meg az Alapítvánnyal szemben az Iskolát érintő törvényességi ellenőrzési eljárást, mert nem tekintette fenntartónak az Alapítványt, egyértelműen az Alapítványi tartós közérdekű céljával és az ezen célra történt vagyonrendeléssel összefüggésben álló közigazgatási cselekmény volt, mivel gyakorlatilag azt állapította meg – teljesen jogellenesen – hogy az Alapítvány nem fenntartója az Iskolának. Természetesen a fent felsorolt számtalan bírósági döntés ezzel szöges ellentétben áll, hiszen mindegyike ennek ellenkezőjét mondja ki.

3. Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék sajnálatos módon a fentiek ellenére visszautasította Indítványozó, mint felperes keresetét 11.K.707.553/2020/5. szám alatt meghozott végzésével, amely végzésben kizárólag azt állapította meg, hogy Indítványozó azért nem jogosult a keresetlevél előterjesztésére, mert nem képviselője az Alapítványnak, egyebekben a közvetlen érintettséget érdemben nem vizsgálta.

4. Indítványozó 2020. december 31. napján fellebbezést terjesztett elő a fenti végzéssel szemben, amely fellebbezés alapján hozta meg a Kúria a jelen alkotmányjogi panasz indítvánnyal támadott Kpkf.VI.39.335/2021/2. számú végzését. Indítványozó fellebbezésében részletesen kifejtette a fent már előadottakat, azaz hogy a (1) Kúria korábbi döntésében foglalt elvi megállapítások, (2) az eljárásban fennállt ügyféli minősége, továbbá (3) az a tény, hogy részére az Oktatási Hivatal megbízott elnöke maga küldte meg iratbetekintési kérelmére a támadott végzéseket és a teljes közigazgatási iratanyagba korábban is betekintést nyerhetett és valamennyi iratról másolatot kaphatott, egyértelműen megalapozzák közvetlen érdekelttségét, perbeli legitimációját.

A Kúria fenti végzésében azonban álláspontom szerint alaptörvény-ellenesen:

- (1) nem érdemi, hanem eljárási kérdésnek minősítette annak megítélését, hogy Indítványozónak fennáll-e a közvetlen érintettsége, perbeli legitimációja és a keresetlevelet visszautasító végzésben döntötte el azt az álláspontom szerint érdemi kérdést, hogy Indítványozó rendelkezik-e közvetlen érintettséggel, vagy sem.
- (2) a Kúria korábbi döntése, Indítványozó ügyféli jogállása, az alperes Oktatási Hivatal korábbi magatartása (Indítványozó részére biztosított teljeskörű iratbetekintési jog biztosítása, részére az iratok megküldése és a teljes akta iratmásolatának elkészítése és átadása) és a HJPO/203-17/2019. számú végzés tényleges tartalma, valamint az ezen végzéssel érintett közigazgatási eljárás jellege ellenére állapította meg, hogy Indítványozónak nem áll fenn közvetlen jogi érintettsége, perbeli legitimációja.

Határozott álláspontom szerint a Kúria fenti végzése a lent részletesen kifejtettek szerint súlyosan sérti Indítványozó bírósághoz való forduláshoz, tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát.

5. Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a fent hivatkozott keresetlevelet és annak mellékleteit **2. számú mellékletként**, a Fővárosi Törvényszék 11.K.707.553/2020/5. számú végzését **3. számú mellékletként**, felperes 2020. december 31. napján kelt fellebbezését és annak mellékleteit **4. számú mellékletként**, továbbá a Kúria Kpkf.VI.39.335/2021/2. számú végzését **5. számú mellékletként** csatoltan megküldöm. Előadom, hogy a keresetlevél mellékletei a fenti III/1. 1. pontban hivatkozott valamennyi releváns okiratot (határozatot, végzést és egyéb okiratokat) tartalmazzak – kivéve az Alapítvány Alapító Okiratát. A [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] Alapító Okiratát és a közhiteles nyilvántartás kivonatát **6. számú mellékletként** csatoltan megküldöm.

III/2. Az ítélet alaptörvény-ellenessége

1. Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Magyarország Alaptörvényének Szabadság és Felelősség fejezete XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései alapján:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”.

2. A bírósághoz fordulás jogának sérelme tekintetében a következőket kívánjuk előadni:

2.1. A 3124/2015. (VII. 9.) AB határozat megállapítása alapján: „[38] Hangsúlyozni kell, hogy a bírósághoz fordulás joga egy hatékony és valós jogosultságot jelent [hasonlóan az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatához: Bellet kontra Franciaország (23805/94) 1995. december 4., 38. bekezdés; Kreuz kontra Lengyelország (28249/95) 2001. június 19., 52–57. bekezdés]. Az alkalmazott jogszabályok pedig nem vezethetnek arra, hogy a felet megakadályozzák abban, hogy egy rendelkezésre álló hatékony jogvédelmi eszközt igénybe vegyen. [Miragall Escolano és társai kontra Spanyolország (38366/97, 38688/97, 40777/98, 40843/98, 41015/98, 41400/98, 41446/98, 41484/98, 41487/98 és 41509/98) 2000. január 25., 36. bekezdés]” A fentieknek megfelelően megállapítható, hogy a bírósághoz fordulás jogának biztosítása akkor felel meg az Alaptörvény rendelkezéseinek, amennyiben hatékony és egyúttal valós jogosultságot tartalmaz a jogvédelmi eszközök igénybevétele során. A jelen Indítvánnyal támadott végzés esetében megállapítható, hogy pontosan ezen jogosultságot üresítette ki, amikor annak ellenére, hogy a korábban a Kúria megállapította, hogy Indítványozó rendelkezik közvetlen érintettséggel az Alapítvány működésének szabályszerűsége, illetve az Alapítvány által fenntartott Iskola intézményi státuskérdései vonatkozásában, pontosan az ezen kérdéseket érintő eljárás tekintetében a Kúria megállapította, hogy mégis ilyen joga felperesnek.

A Kúria továbbá ezen döntését nem az érdemi tárgyalás során, hanem az eljárás legelején, a keresetlevelet visszautasító végzéssel összefüggésben hozta meg annak ellenére, hogy a közvetlen érintettségre, perbeli legitimációra vonatkozó döntés álláspontom szerint egyértelműen érdemi döntésnek minősül.

Megállapítható továbbá, hogy az érdemi eljárás el sem indulhatott az Indítványozó által meghatározott alapítványi tartós közérdekű célok védelme vonatkozásában, mivel a Kúria

helybenhagyta a visszautasítást elrendelő végzést és nem érdemi, de az eljárást befejező döntésével megtagadta Indítványozótól az általa igénybe venni kívánt jogvédelmi eszköz alkalmazását. Álláspontom szerint a Kúria fenti eljárása egyértelműen sérti a bírósághoz fordulás jogát.

2.2. A 24/2018. (XII. 28.) AB határozat megállapításai alapján „[18] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el, és arról érdemben, végrehajtható határozatával, végérvényesen döntsön {3124/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [35]}. A 36/2014. (XII. 18.) AB határozat ezzel összefüggésben visszautalt az 59/1993. (XI. 29.) AB határozatra is, miszerint „[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, »elszenvedői« a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelezettségeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.” {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [92]}.

[19] A bírósághoz fordulás jogából következően tehát a bíróságok a kereseti kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására (a kereseti kérelem kimerítésére) kötelesek. A kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége azt a követelményt támasztja a bírói döntéssel szemben, hogy a bíróságok érdemi vizsgálat eredményeként az ítélet rendelkező részében rendelkezzenek a kereset, illetőleg vizontkereset valamennyi eleméről.” Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen esetben a Kúria nem érdemi, az eljárást befejező végzésében döntött érdemi kérdésekről – gyakorlatilag a keresetlevél befogadhatósága keretei között – és nem biztosította Indítványozó részére az érdemi tárgyalás, azaz a közigazgatási per, mint jogvédelmi eszköz tényleges igénybevitelének lehetőségét. Álláspontom szerint a Kúria ezen eljárása egyértelműen sérti a bírósághoz fordulás jogát.

2.3. A 3087/2020. (IV. 23.) AB határozat megállapításai szerint „[33] A bírósághoz fordulás jogából fakadó követelmények érvényesítése az Alkotmánybíróság eljárásaiban nem csupán a jogalkotóval, hanem a jogalkalmazóval szemben is vizsgálható. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjából, valamint az Abtv. 27. §-ából fakadóan ugyanis a bíróságok döntései és az Alaptörvény rendelkezései közötti összhang biztosítása végső soron az Alkotmánybíróság kötelessége. Ebből következően –, ahogyan arra az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben is utalt – az Alaptörvényben megfogalmazott tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének elemei a magyar jogrendben olyan alkotmányos mércét jelentenek, amely a jogszabályi környezeten túl az egyedi ügyben hozott bírói döntések megítéléséhez is alapul szolgálnak {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [26]}.” A fentiek vonatkozásában előadjuk, hogy a bírósághoz fordulás jogának biztosítására vonatkozó kötelezettség nem csupán a jogalkotót, de a jogalkalmazót is terheli. Jelen esetben a Kúria azzal, hogy elzárta Indítványozót az érdemi tárgyalástól és a korábbi kúriai ítéletben foglaltak ellenére nem ismerte el a közvetlen érintettségét, perbeli legitimációját, álláspontom szerint megsértette Indítványozó a bírósághoz fordulás jogát.

2.4. A 3328/2020. (VIII. 5.) AB határozat megállapításai szerint „[26] Az Alkotmánybíróság a 3133/2017. (VI. 8.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh2.) foglalta össze a jogerővel kapcsolatos gyakorlatát, a jogerő tiszteletben tartásának követelményét vizsgálva és ezzel összefüggésben rögzítette, hogy »a bírósághoz fordulás alapjoga részének tekinti a jogerős ítéletek hatékonyságát, a jogerő tiszteletben tartásának követelményét, mely ugyanakkor a jogállamiság elvétől

elvontakoztatottan nem értelmezhető» {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [81]}. Ebből pedig az következik, hogy a jogerő tiszteletben tartásának követelménye összefüggésben áll a jogállamiságon túl a tisztességes eljáráshoz való, Alaptörvényben biztosított joggal. [...]”

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a fenti AB határozat megállapításai szerint megállapítható, hogy a bírósághoz fordulás alapjogának részeként szükséges értelmezni a jogerős ítéletek hatékonyságát. Ezzel összefüggésben előadom, hogy a Kúria Kfv.IV.37.127/2018/19. szám alatt meghozott ítéletében egyértelműen megállapította, hogy Indítványozót az Alapítvány működésének szabályszerűsége és az Alapítvány által fenntartott Iskola intézményi státuskérdesei tekintetében közvetlen érintettséggel, perbeli legitimációval rendelkezik. Álláspontom szerint ezen megállapítások későbbi felülbírálata, elvitatása egyértelműen sérti a jogerős ítéletek hatékonyságát, azok alkalmazhatóságát, a jogerős döntések elfogadásába vetett hitet, továbbá a fentiekre tekintettel a bírósághoz fordulás jogát.

2.5. A 3081/2015. (V. 8.) AB határozat alapján: „[49] 2.1. „Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése egyrészt magában foglalja – általában véve – a bírósághoz fordulás jogát, másrészt eljárási garanciákat követel meg.” {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]} „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű időn belüli elbírálás.” {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]} [50] Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy „[...] a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98–99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint [...] alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül”. {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]; hasonlóan: 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [69]; 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80–81.}”

A fentiek vonatkozásában elő kívánom adni, hogy a bírósághoz fordulás jogának érvényesüléséhez szükséges, hogy ne pusztán a bírói út igénybevételének formális lehetősége kerüljön biztosításra, hanem az, hogy a bíróság a perbe vitt jogokról és kötelezettségekről érdemben döntést hozzon. Jelen esetben sajnálatos módon érdemi döntés meghozatalára nem került sor, ugyanakkor nem érdemi végzésben a Kúria a közvetlen érintettség, perbeli legitimáció, mint érdemi kérdés tekintetében a saját korábbi ítéletével ellentétes döntést hozott meg, amely álláspontom szerint egyértelműen sérti a bírósághoz fordulás jogát. Meg kívánom jegyezni, hogy a Kúria a keresetlevél visszautasítása körében meghozott nem érdemi végzésében olyan módon tért el a korábbi ítéletében foglalt megállapítástól, hogy jogegységi eljárás lefolytatására nem is került sor az ügyben, ráadásul érdemi tárgyalás lefolytatására sem került sor, mivel a keresetlevelek befogadása körében hozta meg a Kúria a fenti döntését.

2.6. A 3357/2017. (XII. 22.) AB határozat megállapításai szerint „[37] 2.1. Az Alkotmánybíróság legutóbb – utalva a korábbi gyakorlatára, és megállapítva az Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott határozataiban szereplő érvek felhasználhatóságát – a 2/2017. (II. 10.) AB határozatában a következőképpen foglalta össze a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját: a „tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.]. A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. A szabály de facto nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}” (Indokolás [45]–[53]).

[38] Az Alkotmánybíróságnak ennek megfelelően a jogvita természetére is figyelemmel nem azt kellett megvizsgálnia, hogy az eljárás során történt-e bármilyen eljárási szabálysértés, hanem azt, hogy az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével a bíróság eljárása során sérelmet szenvedtek-e a tisztességes eljáráshoz való jog garanciális részjogosítványai, illetve, hogy az eljárás a tisztességes eljárás alkotmányos követelményének összességében megfelelt-e.”

A fentiek vonatkozásában elő kívánom adni, hogy az a körülmény, miszerint meg sem indulhatott az érdemi eljárás Indítványozó keresetlevele alapján, mivel a Kúria annak visszautasításáról döntött, illetve hogy a keresetlevél visszautasítása körében döntött a közvetlen érintettség fennállásáról, mint érdemi kérdésről, továbbá hogy ezen döntésében nem vette figyelembe a saját korábbi ítéletében meghatározottakat Indítványozó közvetlen érintettsége vonatkozásában, illetve az alperes Oktatási Hivatal magatartását, valamint Indítványozó ügyféli jogállását sem értékelte, álláspontom szerint sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot és ennek részeként a bírósághoz fordulás jogát is.

2.7. A 3003/2020. (II. 4.) AB határozat megállapításai szerint „[72] A szabályozás viszonylagos változatlanlansága ilyen helyzetben észszerűen elvárható, és az indítványozónak megalapozott érdeke is fűződött a jogi szabályozás állandóságához, kiszámíthatóságához. Ilyenkor ugyanis már – bízva az állami támogatásban, annak kihirdetett feltételeiben is és számolva azzal – megtervezte a működését, és olyan, az iskola működésével összefüggő, adott esetben anyagi következményekkel is járó előkészületeket tett, gazdasági döntéseket hozott, amelyek egyrészt nem tették lehetővé a működés azonnali, strukturális jellegű átalakítását, másrészt ez a (jövőbeni) tanulók számára is bizonytalanságot okozott volna. A bizalomvédelem követelményére tekintettel ezért ebben az esetben nem állnak fenn az állami támogatás feltételei azonnali hatályú megváltoztatásának alkotmányos feltételei. Különösen nem áll összhangban a bizalomvédelem követelményével az a jogszabály-módosítás, amely ilyen esetben múltbeli tényekhez köti a támogatást.

[73] A jogalkotónak lehetőséget kell biztosítania az érintettek számára a jogszabály alkalmazására való felkészülésre, és arra, hogy eldöntsék, miként alkalmazkodjanak a jogszabály rendelkezéseire. A jogbiztonságot súlyosan sérti, ha az új, illetve többletkötelezettségeket előíró jogszabályi rendelkezés egyrészt megváltoztatja a létrejött, de még le nem zárt jogviszonyok jogi megítélését azzal, hogy utólag

múltbeli tényekhez köti az egyik fél teljesítését. Másrészt azzal, ha a kihirdetése és hatályba lépése közötti felkészülési idő elmarad, vagy olyan rövid, hogy nyilvánvaló, hogy a jogszabály címzettjei jóhiszeműségük, legjobb szándékuk és igyekezetük ellenére sem – vagy csak rendkívüli erőfeszítések árán – tudnának kötelezettségeiknek eleget tenni.

[74] Jelen ügyben nyilvánvaló, hogy a jogszabály címzettjei közül a korábbi szabályok alapján működő, az állammal szerződött iskolafenntartók (mint az indítványozó is) jóhiszeműségük, legjobb szándékuk és igyekezetük ellenére sem tudtak volna a múltbeli tanulói összetételre vonatkozó, újonnan előírt kötelezettségnek eleget tenni. E szabály változást jelentett az állammal fennálló jogviszonyukban az állami támogatásra való jogosultság feltételei tekintetében. A jövőbeni alkalmazkodást pedig a jogszabály kihirdetése és alkalmazása közötti idő rövidsége nehezítette: az új követelmény alkalmazásához a működési struktúra átalakítására volt szükség, amely köznevelési intézmények esetében – figyelemmel a hosszabb távú tervezésre és a felvételi időszakok kötöttségére is – hosszabb folyamat is lehet.”

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a fenti AB határozat rendelkezései áttételesen egyértelműen alkalmazandóak a jelen esetben. Az Indítvány tárgyát képező végzés ugyan nem a jogalkotó, hanem a jogalkalmazó működés során keletkezett, azonban álláspontom szerint az Indítványozó vonatkozásában a Kúria Kfv.IV.37.127/2018/19. szám alatt meghozott döntése olyan megállapítást tartalmaz, amely Indítványozó vonatkozásában szerzett jognak minősül. Ezen jogerős, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében a Kúria által közzétett döntés tartalmának későbbi módosítása, elvitatása jogegységi eljárás nélkül álláspontom szerint súlyosan sérti a bírósághoz fordulás jogának az érvényesülését és ennek keretében az Indítványozó által igénybe venni kívánt jogvédelmi eszköz igénybevételére vonatkozó lehetőséget, mivel annak ellenére, hogy korábban a Kúria megállapította, hogy Indítványozó az Alapítvány működésének szabályszerűsége és az Alapítvány által fenntartott Iskola intézményi státuskérdései tekintetében egyértelműen rendelkezik perbeli legitimációval, közvetlen érintettséggel, utóbb a Kúria az eljárást befejező, nem érdemi végzésében mégis ezzel ellentétes döntést hozott.

2.8. A 3278/2019. (XI. 5.) AB határozat megállapításai szerint „[45] Abban az esetben tehát, ha a potenciális ügyfél nem szerez tudomást a jogát vagy jogos érdekét sértő építésügyi hatósági eljárás megindításáról, sőt az építési engedély kiadásáról sem, értelemszerűen nincs abban a helyzetben, hogy éljen az önálló fellebbezési jogával. Ennek következtében viszont nem vehet részt az elsőfokú eljárásban, amely maga után vonja, hogy az érdemi döntés elleni jogorvoslattól is el van zárva.

[46] 4.3. A megismételt elsőfokú eljárásban a bíróság úgy ítélte meg, hogy a hatóság a kérelmezők ügyféli státuszának elismerésére vonatkozó kérelmet helytállóan bírálta el, még akkor is, ha azt nem alakszerű határozatban tette. A hatóság döntésének hatályon kívül helyezésére pedig azért nem kerülhetett sor, mert a bíróság álláspontja szerint a hatóság azon döntése amely arra hivatkozással, hogy az építési engedély kiadása óta hat hónap eltelt, az ügyféli jogállást érdemben nem vizsgálta, jogszerű volt, azt „jogszabálysértés nem terheli”.

[47] Az Alkotmánybíróság azonban úgy ítéli meg, hogy – amint arra a másodfokon eljáró törvényszék is rámutatott – jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelme csak jogerős határozat esetén vizsgálандó körülmény, jogsértő határozatra nem alapítható. Amennyiben a hatóság eljárása, illetve határozata a Ket. szerinti olyan hibában szenved, amely következtében nem válhatott jogerőssé, jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelmét nem eredezetheti.

[48] 4.4. Fentieket összegezve az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az ügyféli jogállást érintően a hatóság által kiadott állásfoglalás, mely a szabályszerű értesítés vizsgálata nélkül, az eltelt időtartamra hivatkozással utasította el az indítványozók ügyféli jogállásra irányuló kérelmének vizsgálatát, nem biztosított lehetőséget az indítványozók számára a törvényben garanciális előírásként

rögzített önálló jogorvoslati út igénybevételére, ezáltal elzárta az indítványozókat a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségétől, amely alapjogsérelem érdemben befolyásolva a bíróság döntését, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmét idézte elő flásd: 9/2017. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [38]}.”

A fentiek vonatkozásában elő kívánom adni, hogy analógia útján meg lehet állapítani, miszerint a Kúria olyan módon zárt el a közigazgatási per megindításától, mint jogvédelmi eszköz alkalmazásától, hogy nem vette figyelembe, hogy a megelőző eljárás során ügyféli jogállással rendelkeztem, az ügy valamennyi iratába betekinthessem és arról másolatot készített részemre az alperesi Oktatási Hivatal, továbbá a Kúria az eljárást megszüntető, nem érdemi végzésben gyakorlatilag felülbírálta a saját korábbi döntését és ennek során a közvetlen érintettségemre és a megelőző közigazgatási eljárás jellegére vonatkozó hivatkozásaimat nem vette figyelembe, azokat nem bírálta el és ilyen módon érdemi tárgyaláson kívül állapította meg, hogy nem rendelkezem közvetlen érintettséggel az Iskola intézményi státusának megszüntetésére irányuló eljárásban meghozott azon végzéssel szemben, amely az Iskola fenntartói jogától kívánja megfosztani az Alapítványt, holott a Kúria korábbi ítéletében pontosan azt állapította meg, hogy az Iskola intézményi státuskérdései és az alapítványi tartós közérdekű céllal (Iskola fenntartása) összefüggésben egyértelműen fennáll a közvetlen érintettségem. A Kúria ezen eljárása álláspontom szerint súlyosan sérti a bírósághoz fordulás jogát.

3. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tekintetében a következőket kívánjuk előadni:

3.1. Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozatában foglaltaknak megfelelően „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}. Álláspontom szerint a fentieknek megfelelően szükséges figyelembe venni a jelen Indítvánnyal támadott végzés meghozatalának előzményi eljárásait, magát az előzményi közigazgatási eljárást és ezen eljárások, valamint az ezeket követően előterjesztett keresetlevél alapján megállapítható, hogy az a körülmény, hogy a Kúria nem alkalmazta az Indítványozó közvetlen érintettsége vonatkozásában korábban keletkezett Kúriai ítéletet, mint jogerős, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében is közzétett ítéletet, továbbá érdemi kérdésben a keresetlevelet visszautasító, azaz nem az ügy érdemében meghozott végzésben döntött, egyértelműen megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

3.2. A fenti AB határozatban az Alkotmánybíróság rögzítette, miszerint „Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül”

[legutóbb megerősítve: 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80–81.]. Az Alkotmánybíróság ezt a követelményt első ízben a 39/1997. (VII. 1.) AB határozatában, a közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzésével összefüggésben úgy fogalmazta meg, hogy "[a] közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa. A közigazgatási döntési jogkört meghatározó szabálynak megfelelő szempontot vagy mércét kell tartalmaznia, amely alapján a döntés jogszerűségét a bíróság felülvizsgálhatja." Az Alkotmánybíróság e határozatának indoklásában kifejtette, hogy a közigazgatási határozatok bírói ellenőrzésének alkotmányos szabályát csak a tisztességes eljáráshoz fűződő jogra tekintettel lehet értelmezni. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben úgy fogalmazott, hogy "az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan (a nemzetközi egyezmények szóhasználatával: fair, équitablement, in billiger Weise) és nyilvánosan folyjék – ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni." A 3373/2019. (XII. 19.) AB határozat alapján továbbá „a bírósághoz fordulás joga, amely a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványa, „azt az elvárást támasztja a szabályozással szemben, hogy a peresített igényekről érdemi döntést hozhasson az eljáró bíróság. Ennek érdekében a jogalkotónak olyan eljárást kell lehetővé tennie, amelyben az irányadó jogszabályi rendelkezések tükrében a bíró határozhat arról, mi jogos és mi nem az” {17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [47]}. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában kifejezetten a beadványok előterjesztésével kapcsolatban azt a megállapítást tette, hogy "[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, elszenvedői a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelezéseiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére." {3238/2015. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [28]}.

A fentiek alapján álláspontom szerint megállapítható, hogy a Kúria súlyosan megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát, amikor nem vette figyelembe, hogy Indítványozónak az Alapítvány működésének szabályszerűsége és az Alapítvány által fenntartott Iskola intézményi státuskérdései tekintetében egyértelműen közvetlen érintettsége, perbeli legitimációja áll fenn, amelyet a Kúria ítéletében állapított meg korábban, továbbá azt sem vette figyelembe, hogy Indítványozó ügyfél volt a megelőző közigazgatási eljárásban, valamint hogy részére az összes irat tekintetében iratbetekintési jogot engedélyezett az alperes Oktatási Hivatal, továbbá az összes irat másolatát is elkészítette és átadta. A Kúria azon döntése, amely nem ismeri el Indítványozó közvetlen érintettségét, álláspontom szerint a fentiekre is tekintettel sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

3.3. A fenti AB határozat megállapítása alapján „Az Alaptörvény hatálybalépésével immáron az Alkotmánybíróság feladatai közé tartozik a bírói döntések alaptörvény-ellenességének vizsgálata is, amellyel egyidejűleg jelentkezik a tisztességes eljárás megkövetelte gyakorlati szempontok, így az indoklási kötelezettség meghatározásának igénye is. A Bíróság gyakorlatában az indokolt bírósági döntéshez való jog az Egyezmény 6. Cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben, annak egyik, az Egyezmény szövegében kifejezetten nem nevesített elemeként jelenik meg.” ... „Az Egyezmény jogvédelmi rendszerében a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében

nyílik valódi lehetőség (erről lásd: *Baucher kontra Franciaország*, 53640/00.; 2007. július 24., §§ 47–51.).” ... „Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” Álláspontom szerint a Kúria ítélete azon okból is alaptörvény-ellenes és sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel az ítélet nem tartalmaz érdemi és a tényeknek megfelelő indokolást abban a tekintetben, hogy a Kúria korábbi ítéletével az Alapítvány működésének szabályszerűsége és az Alapítvány által fenntartott Iskola intézményi státuskérdései tekintetében egyértelműen megállapította Indítványozó közvetlen érintettségét, perbeli legitimációját. A Kúria döntése ugyanakkor nem veszi figyelembe, hogy a keresetlevéllel támadott végzés alapjául szolgáló eljárás pontosan a fenti kérdésekkel összefüggésben került lefolytatásra (törvényességi ellenőrzési eljárás, amely az Iskola törlésével, azaz intézményi státusának elvesztésével jár) és maga a végzés is összefügg a fenti kérdésekkel, amikor az eljárás megszüntetését az alperesi Oktatási Hivatal azért teszi meg, mivel álláspontja szerint az Alapítvány már nem fenntartó.

3.4. A 24/2020. (X. 15.) AB határozat megállapítása alapján „[29] 3. Az Alkotmánybíróság fentiekben ismertetett gyakorlata szerint a contra legem jogalkalmazás a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére vezethet. A bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája merül fel akkor, ha a bíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolja meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazza.

[30] Az Alkotmánybíróság a fentiekben megállapította, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal 94-2-00046/2019/5. számú határozatának felülvizsgálata iránt indított perben eljáró Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem a vonatkozó hatályos rendelkezések figyelembe vételével járt el. A közigazgatási perben eljáró bíróság a korábbi ellátás összegének csökkentése kapcsán nem vette figyelembe az Mmtv. fent hivatkozott rendelkezéseit, és nem is indokolta azt, hogy az indítványozó ügyében a konkrét jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta.

[31] Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben és az Abh2.-ben a szerzett jogok védelmét szolgáló általános érvényű garanciális előírásnak minősítette azt az Mmtv.-ben foglalt szabályt [Mmtv. 19. § (2) bekezdés; 33/A. § (1) bekezdés a) pontja], amely szerint az állapotjavulás ténye a korábbi ellátás összegének csökkentését eredményezi. Az Alkotmánybíróság értelmezésében e garanciális szabály a korábbi ellátás összege tekintetében az alkotmányos elvárásoknak megfelelő indok nélküli csökkentés akadályát képezi (Abh1., Indokolás [54]; Abh2., Indokolás [43]).

[32] Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben emlékeztetett rá: „A szerzett jogok védelmének alkotmányos megítélése az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogbiztonság kérdéséből ered. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján Magyarország független, demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében a jogállami minőségnek nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – és elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a

jog egésze, részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, és egyértelműek legyenek. Működésüket tekintve kiszámíthatónak és előreláthatónak kell lenniük a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Az Alkotmánybíróság korábban azt is megállapította, hogy a jogbiztonság elve többek között megköveteli a szerzett jogok védelmét, a véglegesen teljesezésbe ment jogviszonyok érintetlenül hagyását, továbbá a múltban keletkezett tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozhatóságát. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogbiztonság és a szerzett jog alkotmányos védelme nem értelmezhető akként, hogy a múltban keletkezett jogviszonyokat soha nem lehet alkotmányos szabályozásokkal megváltoztatni {legutóbb összefoglalóan: 12/2018. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [92]}." (Abh2., Indokolás [41]) [33] Az Alkotmánybíróság „elvi élel állapította meg, hogy a jogbiztonság mint a jogállamiság leglényegesebb fogalmi eleme és a szerzett jogok védelmének elvi alapja a szociális rendszerek stabilitása szempontjából különös jelentőségű. E megállapítás alátámasztására kifejtette az Alkotmánybíróság, hogy a szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat nem lehet sem alkotmányosan megfelelő indok nélkül, sem pedig egyik napról a másikra megváltoztatni. Az átmenet nélküli változáshoz különös indok szükséges. Ugyanakkor azt is rögzítette, hogy a kötelező biztosítási rendszer esetében a járulékok kötelező befizetése, vagyis e vagyonelevonás fejében a rendszer fokozottabb stabilitása várható el {lásd összefoglalóan: 29/2017. (X. 31.) AB határozat, Indokolás [42]}–[44]}." (Abh2., Indokolás [42])

[34] Mindezt figyelembe véve a jelen esetben megállapítható volt, hogy a közigazgatási perben eljáró bíróság a korábbi ellátás összegének csökkentése kapcsán nem vette figyelembe az Mmtv. fent hivatkozott rendelkezéseit, és nem is indokolta azt, hogy az indítványozó ügyében a konkrét jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta, jóllehet a mellőzött jogi normák a szerzett jogok védelmét szolgáló általános érvényű garanciális előírások, amelyek a korábban megállapított ellátás összege tekintetében az alkotmányos elvárásoknak megfelelő indok nélküli csökkentés akadályát képezik."

A fentiek vonatkozásában megállapítható, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogot súlyosan sérti, hogy ugyan az Indítványozó keresetlevele egyértelműen egy, az Alapítvány által fenntartott Iskola intézményi státuskérdéseivel kapcsolatos eljárás keretében került meghozatalra és a keresetlevéllel támadott végzés egyértelműen érintette az Alapítvány alapító által meghatározott közérdekű tartós közérdekű céljait is, a Kúria a saját korábbi ítéletével ellentétesen – amely kimondta, hogy a fenti kérdésekben Indítványozónak, mint az Alapítvány alapítójának egyértelműen van közvetlen érintettsége, perbeli legitimációja – állapította meg, hogy Indítványozó nem rendelkezik közvetlen érintettséggel. A Kúria a fentiek mellett mindezt nem az érdemi tárgyalás során, hanem a keresetlevelet visszautasító végzésében tette meg. Álláspontom szerint a Kúria eljárása ennek megfelelően súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

3.5. A 17/2015. (VI. 5.) AB határozat megállapításai alapján „A »tisztességes eljáráshoz való jog részét képező részjogosultságok [...] korlátozására az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe foglalt, szigorú követelményeket támasztó szükségességi-arányossági teszt alkalmazásával lehetőség van«" {17/2015. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [103]}. Álláspontunk szerint figyelembe véve azt a tényt, hogy a Kúria a keresetlevelet visszautasító végzését a saját korábbi döntésével ellentétesen indokolja meg, továbbá az érdemi döntését nem érdemi végzésben hozza meg, valamint nem veszi figyelembe Indítványozó korábbi ügyféli jogállását és azt a tényt, hogy az eljárás valamennyi iratába betekinthezt és azokról másolatot is kérhetett, olyan mértékben alaptörvény-ellenes, amely a szükségességi-arányosság tesztet is figyelembe véve alkalmassá teszi az alapjogsértés Tisztelt Alkotmánybíróság általi vizsgálatát.

3.6. A 10/2017. (V. 5.) AB határozat megállapításai alapján „[102] Az Alkotmánybíróság eljárása során – az alapul szolgáló ügy kapcsán – hivatalból észlelte, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás sérelmét eredményezheti, hogy az idézhető laccímmel rendelkező ügyfél ugyanazon közigazgatási hatósági eljárásban sem annak megindításáról, sem a hatósági döntésről nem szerez tudomást. Ez azokban a közigazgatási eljárásokban fordulhat elő, amelyekben a közigazgatási hatóság az eljárás megindulásáról szóló tájékoztatást/értesítést a Ket. 29. § (4) bekezdés b) pontja alapján (amely mellőzhetővé teszi az eljárás megindításáról szóló értesítést abban az esetben, ha a hatóság nyolc napon belül dönt, vagy a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, továbbá, amennyiben az eljárást megszünteti) mellőzi, majd ezt követően a idézhető laccímmel rendelkező ügyfélnek az érdemi hatósági döntésről szóló értesítést/tájékoztatást a Ket. 80. § (1) bekezdés d) pontjának „előre eredménytelennek mutatkozik fordulata alapján hirdetményi kézbesítés útján közli. Így a fenti két rendelkezés egy eljárásban való együttes alkalmazása azt eredményezi, hogy az idézhető laccím ellenére az ügyfelet elzárja az eljárás során ügyféli jogainak gyakorlásától, így az ügyfélnek az adott hatósági eljárásban a hatósági eljárásról való tényleges értesülése hiányában nem áll módjában mérlegelnie jogi helyzetét, továbbá nem dönthet ügyféli jogainak gyakorlását illetően. Ugyanakkor az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való alapjog részét képezi, hogy ügyfél jogait a közigazgatási eljárás során gyakorolhassa, melynek elengedhetetlen feltétele az eljárás megindulásáról vagy legalább az érdemi döntésről való értesítése. Az Alkotmánybíróság a támadott rendelkezések alkotmányos értelmezésének előmozdítása érdekében megállapította, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény a jogalkalmazó számára, hogy a közigazgatási eljárás során az idézhető laccímmel rendelkező ügyfelek esetében, azokban az ügyekben, ahol az eljárás megindulásáról szóló értesítés a Ket. 29. § (4) bekezdés b) pontjának „az eljárás megindítása után a hatóság nyolc napon belül dönt” fordulatára tekintettel mellőzve lett, a hatóság érdemi döntéséről való közlés, tájékoztatás olyan formában történjen, amely lehetővé teszi az ügyfél tényleges értesülését. Míg a hatósági döntés közlése során csak abban az esetben lehet alkotmányos keretek között helye a hirdetményi kézbesítés Ket. 80. § (1) bekezdés d) pontja „vagy alkalmazásuk előre eredménytelennek mutatkozik” szövegrésze szerinti közlési mód alkalmazásának, ha magának az eljárásnak a megindulásáról az ügyfél már értesült.”

A 3412/2020. (XI. 26.) AB határozat megállapításai szerint továbbá „[28] 3. A fentiek tükrében a további vizsgálandó kérdés, hogy az ügyészégi fellebbezés kézbesítésének az elmaradása olyan súlyos eljárási sérelemnek tekinthető-e, amely megalapozza az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét. A Bv. tv. már említett 51. § (4) bekezdése szerint, amennyiben a másodfokú eljárásban felmerül a bizonyítás felvételének szükségessége, akkor a másodfokon eljáró törvényszék tárgyalást tart. Mivel az alkotmányjogi panasz által támadott másodfokú eljárásban csak az ügyészség fellebbezése állt rendelkezésre, így a másodfokú bíróság nem tartott tárgyalást. Abban az esetben azonban, ha az indítványozó az ügyészégi fellebbezésre megtehetette volna az észrevételeit, akkor akár a személyes jelenléte is szükségessé tevő tárgyalás megtartására is sor kerülhetett volna. Tekintettel kell lenni továbbá arra is, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó kérelmének helyt adó döntést hozott, így az ügyészség fellebbezése alapján eleve fennállt annak a lehetősége, hogy a másodfokú bíróság az indítványozó számára hátrányos döntést hozzon. A fentiekre tekintettel a fellebbezésről történő értesítés elmaradása súlyosan csorbította az eljárásban résztvevő, sőt az alapul fekvő kártalanítási eljárást kezdeményező indítványozónak az eljárási jogait. Az értesítés elmaradása miatt ugyanis a másodfokú bíróság csak az ügyészség érveit ismerhette meg, így az eljárás során az ügyész fellebbezés kézbesítésének elmaradása miatt egyértelműen sérült a fegyverek egyenlőségének az elve – még akkor is, ha a másodfokú eljárás során az eljáró törvényszék adott esetben ugyanerre a döntésre is jutott volna.

[30] A Be. 603. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bírósági eljárás befejezése után a másodfokú bíróság a határozatát köteles kézbesíteni. Ezen kötelezettség pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog követelményéből is fakad. A másodfokú bírósági eljárás lezárását követően ugyanis az egyes eljárási normák lehetőséget ad(hat)nak rendkívüli jogorvoslatok benyújtására is, mindemellett pedig a jogbiztonság elvéből fakadó követelmény az is, hogy az eljárásban érintett személy értesüljön az ügyében hozott döntésről.”

A fentieknek megfelelően elő kívánom adni, hogy ugyan a keresetlevelemben és a fellebbezésemben is utaltam ár, azonban sem az elsőfokú bíróság, sem a Kúria nem vette figyelembe, hogy a keresetlevéllel támadott közigazgatási végzés azért is jogszabálysértő módon került meghozatalra, mivel az részemre nem került kézbesítésre. Ugyan később az Oktatási Hivatal megbízott [REDACTED] [REDACTED] megküldte nekem a támadott végzést közvetlenül iratbetekintési kérelmemre, azonban erre több, mint két hónappal a végzés meghozatalát követően és csak külön kérelmemre került sor. Álláspontom szerint ezen körülményt a Kúriának is értékelnie kellett volna eljárás során, amelyet azonban nem tett meg. A Kúria ezen eljárása álláspontom szerint szintén sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

4. A jogorvoslathoz való jog sérelme tekintetében a következőket kívánjuk előadni:

4.1. A jogorvoslathoz való jog tartalma tekintetében a 3373/2019. (XII. 19.) AB határozat a következő megállapításokat tartalmazza: „az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet a jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi.”

A 9/2017. (IV. 18.) AB határozat rendelkezései alapján „Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog, mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben.” [9/2017. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [21]]. Álláspontom szerint a támadott ítélet egyértelműen alaptörvényellenes és sérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát, tekintettel arra, hogy a Kúria figyelmen kívül hagyta, hogy a Kúria korábbi ítéletével az Alapítvány működésének szabályszerűsége és az Alapítvány által fenntartott Iskola intézményi státuskérdései tekintetében egyértelműen megállapította Indítványozó közvetlen érintettségét, perbeli legitimációját. A Kúria döntése ugyanakkor nem veszi figyelembe, hogy a keresetlevéllel támadott végzés alapjául szolgáló eljárás pontosan a fenti kérdésekkel összefüggésben került lefolytatásra (törvényességi ellenőrzési eljárás, amely az Iskola törlésével, azaz intézményi státusának elvesztésével jár) és maga a végzés is összefügg a fenti kérdésekkel, amikor az eljárás megszüntetését az alperesi Oktatási Hivatal azért teszi meg, mivel álláspontja szerint az Alapítvány már nem fenntartó.

4.2. A 3020/2018. (I. 26.) AB határozat és a 35/2013. (XI. 22.) AB határozat megállapításai alapján az Alkotmánybíróság „További elemként határozta meg a jogorvoslati fórum abbéli képességét, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése (hatályon kívül helyezése) révén a sérelmet a döntésre visszaható módon orvosolja.”

{3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [37], 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}. Álláspontom szerint a Kúria végzésével nem vizsgálta felül megfelelően, érdemben az elsőfokú bíróság keresetlevelet visszautasító végzését, mivel a fellebbezésben foglalt azon tényállítást, hogy a Kúria korábbi ítéletével az Alapítvány működésének szabályszerűsége és az Alapítvány által fenntartott Iskola intézményi státuskérdései tekintetében egyértelműen megállapította Indítványozó közvetlen érintettségét, perbeli legitimációját, nem értékelte megfelelően és az ítélet jogerejét gyakorlatilag felülírta az eljárást megszüntető végzésében. A Kúria döntésében nem veszi figyelembe továbbá, hogy a keresetlevéllel támadott végzés alapjául szolgáló eljárás pontosan a fenti kérdésekkel összefüggésben került lefolytatásra (törvényességi ellenőrzési eljárás, amely az Iskola törlésével, azaz intézményi státuszának elvesztésével jár) és maga a végzés is összefügg a fenti kérdésekkel, amikor az eljárás megszüntetését az alperesi Oktatási Hivatal azért teszi meg, mivel álláspontja szerint az Alapítvány már nem fenntartó. A Kúria álláspontom szerint az utóbbiakat a felülvizsgálat során egyáltalán nem értékelte.

4.3. A 24/2015. (VII. 7.) AB határozat megállapításai alapján „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26], legutóbb megerősítve: 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [25]} Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát, ami azt feltételezi, hogy a jogorvoslatot végző szervnek ténylegesen meg kell vizsgálnia a kérelem érdemét. {Erről lásd: EJEB, Bensaid kontra Egyesült Királyság, (44599/98); 2001. február 6., 53. bekezdés.} „Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[17], 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [26]}” A jogorvoslati jog sérelme azonban gyakran kapcsolatba hozható, illetve visszavezethető más Alaptörvényben biztosított jog(ok) sérelmére is. Egyértelmű például a jogorvoslati jog és a tisztességes eljárás követelményeinek a kapcsolata, hiszen azoknak a jogorvoslati eljárás során is érvényesülniük kell. Ha tehát egy ügyben közvetett módon más alapjogi sérelem gyanúja is felmerül, a jogorvoslat akkor minősül hatékornak, ha a panaszolt alapjogi sérelem tekintetében a tényleges orvosolhatóság lehetősége fennáll és sor kerül a panaszolt sérelem érdemi felülvizsgálatára.” A Kúria végzésével nem vizsgálta felül megfelelően, érdemben az elsőfokú bíróság keresetlevelet visszautasító végzését, mivel a fellebbezésben foglalt azon tényállítást, hogy a Kúria korábbi ítéletével Indítványozó közvetlen érintettségét megállapította, továbbá a közigazgatási eljárás pontos jellegére vonatkozó tényállításokat sem vizsgálta a fellebbezés elbírálása során. Álláspontom szerint a Kúria ezen eljárása sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

4.4. A 24/2015. (VII. 7.) AB határozat megállapításai alapján „Ezek alapján az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy a lefolytatott bírósági eljárás a vizsgált esetben a jogorvoslathoz való alapjog immanens elemének, az állított jogsérelem orvosolhatóságának a lehetőségét és

érvényesülését zárta ki, amikor a bíróság nem a panaszos (kérelmező) jogorvoslati kérelmének megfelelően vizsgálta meg a rendőrségi határozatot. A bíróság bár megállapította azt, hogy a rendőrség nem hozhatott volna tiltó határozatot, mégis elutasította a kérelmező jogorvoslati kérelmét, ezzel pedig kiüresítette az indítványozó jogorvoslathoz való alapjogát, hiszen a felülvizsgálati eljárás csak formális értelemben ment végbe, tartalmi, azaz a tiltó okokat érintő bírósági felülvizsgálat nem történt, az azokra irányadó érdemi döntést nem hozott a bíróság. ... „Az elutasítással a bíróság lényegében nem a rendőrségi határozat törvényességéről döntött, döntésével mégis hatályában fenntartotta a tiltást, aminek a jelen ügyet érintő burkolt jogkövetkezménye, hogy egy, az idő előttiségre vonatkozó, sem az Alaptörvényből, sem pedig a Gytv.-ből le nem vezethető tiltó okot fogadott el a bíróság, amikor a sem a rendőrség határozatában, sem pedig a panaszos (kérelmező) jogorvoslati kérelmében nem szereplő indokra alapította döntését. Ugyanez a döntés a jövőre nézve a bejelentést érdemi vizsgálat nélkül elutasító határozat meghozatalát kilátásba helyező, a bejelentés időbeliségével kapcsolatos szabályt állapít meg, aminek, ahogy arra a bíróság is rámutat, „explicit” jogszabályi alapja nincs. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a bíróság által alkalmazott „ésszerűségi szempont” nem vezethető le sem az Alaptörvényből, sem a Gytv.-ből. Még a „józan ész” szerint „nem túl korán”, például a kezdő időpont előtt egy hónappal vagy akár éppen három nappal bejelentett és tudomásul vett rendezvények esetében sem zárható ki, hogy utóbb olyan esemény következik be, amelyről a rendőrségnek előre nem volt tudomása, így azt nem tudhatja mérlegelni a bejelentés tudomásulvételekor. A bejelentési kötelezettségnek éppen az a lényege, hogy a rendőrség felmérje a rendezvény paramétereit, a kapcsolódó kockázatokat, azt, hogy milyen előkészületeket kell tennie az alapjog gyakorlásának biztosítása érdekében [Lásd: 55/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 442, 458–459., megerősítve 75/2008. (V. 29.) AB határozat, ABH 2008, 651, 660., 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [44]; a Velencei Bizottságnak a gyülekezési szabadsággal kapcsolatos összefoglaló álláspontja: *Compilation of Venice Commission Opinions concerning Freedom of Assembly*, Strasbourg, 04 October 2012, CDL(2012)014rev2, 26–27.], ezért a bejelentési kötelezettség céljával ellentétes, ha a jogalkalmazók önkényesen, jogszabályi alap nélkül nem bírálják el érdemben a meglátásuk szerint idejekorán bejelentett rendezvényeket. A jogalkalmazó szervezeteknek olyan jogalkalmazást és jogértelmezést kell követniük, ami kiszámítható (nem széttartó), és nem vezet az alapjog szükségtelen korlátozására.”

Álláspontom szerint a fentiek alapján is megállapítható, hogy a jelen esetben a Kúria sajnálatos módon kiüresítette a fellebbezés, mint jogorvoslat intézményét, amikor az eljárást megszüntető, nem érdemi végzésben felülbírálta a saját korábbi döntését és ennek során a közvetlen érintettségemre és a megelőző közigazgatási eljárás jellegére vonatkozó hivatkozásaimat nem vette figyelembe, azokat nem bírálta el és ilyen módon érdemi tárgyaláson kívül állapította meg, hogy nem rendelkezem közvetlen érintettséggel az Iskola intézményi státuszának megszüntetésére irányuló eljárásban meghozott azon végzéssel szemben, amely az Iskola fenntartói jogától kívánja megfosztani az Alapítványt.

Határozott álláspontom szerint a fentieknek megfelelően a Kúria ítélete súlyosan sérti a bírósághoz való forduláshoz, továbbá a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogokat.

III/3. Indítványozó alapjogának sérelme

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott végzés határozott álláspontom szerint a fentiekben előadottak szerint súlyosan sérti

Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseinek megfelelően biztosított bírósághoz való forduláshoz, a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogait.

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy határozott álláspontom szerint a támadott végzésben foglalt rendelkezések ennek megfelelően súlyosan és alkotmányosan indokolhatatlan sértik egyrészt Indítványozó bírósághoz fordulás alkotmányos alapjogát akkor, amikor a Kúria a saját korábbi ítéletében foglalt megállapítás ellenére nem veszi figyelembe, hogy az Iskola intézményi státuskérdései vonatkozásában (a törvényességi ellenőrzési eljárás deklaráltan a státuskérdést változtatja meg a törléssel), továbbá az alapítványi tartós közérdekű céljával összefüggésben az Alapítvány működésének szabályszerűsége vonatkozásában (a fenntartói jog eljárást megszüntető végzéssel történő elvonása szintén ilyen) Indítványozónak vitathatatlanul közvetlen érintettsége, perbeli legitimációja, keresetőségi joga áll fenn. A Kúria emellett nem veszi figyelembe, hogy Indítványozó a közigazgatási eljárás során ügyféli jogállással rendelkezett és részére az eljárás valamennyi iratába betekintést biztosított az alperesi Oktatási Hivatal, sőt, azokról teljeskörű másolatot is készített Indítványozó részére. A Kúria azon eljárása, amikor a fentiek ellenére nem engedélyezi az érdemi eljárás lefolytatását, súlyosan sérti a bírósághoz fordulás jogát.

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a Kúria megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogát akkor, amikor az Alkotmánybíróság határozataiban foglaltaktól eltérően Indítványozó perbe vitt – és fent részletesen ismertetett – nyilatkozatait, jogait, kérelmét, hivatkozásait a Kúria nem bírálta el és nem vette figyelembe, hogy a Kúria korábbi döntésében meghatározott közvetlen érintettség a jelen közigazgatási eljárás tekintetében is egyértelműen és deklaráltan fennáll, továbbá nem vette figyelembe Indítványozó ügyféli jogállásra és az alperes Oktatási Hivatal korábbi eljárására (iratok megismerésének és iratmásolatok biztosítása) vonatkozó hivatkozásait, valamint nem érdemi végzésben döntött érdemi kérdésekről.

A Kúria ítélete emellett egyértelműen megsértette Indítványozó jogorvoslathoz való jogát, amikor a jogorvoslati kérelemben (felülvizsgálati kérelem) írtak érdemi vizsgálatát a Kúria nem végezte el, a jogorvoslati eljárást érdemben a vonatkozó eljárási szabályok szerint nem folytatta le, amikor nem vette figyelembe Indítványozónak arra vonatkozó hivatkozásait, hogy a Kúria korábbi döntésében meghatározott közvetlen érintettség a jelen közigazgatási eljárás tekintetében is egyértelműen és deklaráltan fennáll, továbbá nem vette figyelembe Indítványozó ügyféli jogállásra és az alperes Oktatási Hivatal korábbi eljárására (iratok megismerésének és iratmásolatok biztosítása) vonatkozó hivatkozásait, valamint nem érdemi végzésben döntött érdemi kérdésekről.

Álláspontom szerint az Indítványozót ért jogsértés egyértelműen olyan súlyú, amely egyúttal a támadott végzés alaptörvény-ellenességét is eredményezi, mivel a Kúria eljárása a bírósághoz fordulás jogot sérti, amikor teljes egészében elzárta Indítványozót az érdemi eljárás lefolytatásáról és nem érdemi végzésben érdemi kérdésben foglalt állást, a tisztességes eljáráshoz való jog lényegét sérti, azaz a Kúria teljes egészében és önkényesen figyelmen kívül hagyta Indítványozónak a perben előadott hivatkozásait és a saját korábbi döntésével ellentétes foglalt állást, továbbá emellett a jogorvoslathoz való jog leglényegesebb elemét, a kérelem érdemi vizsgálatát és a sérelmezett döntés felülvizsgálatának elvégzésére és az annak alapjául szolgáló, az Indítványozó által a perbe bevitt jogok és nyilatkozatok vizsgálatára vonatkozó kötelezettséget,

mint a jogorvoslathoz való jog legalapvetőbb elemeit sértette meg, amikor érdemben a kérelem vizsgálata és a felülvizsgálat elvégzése a fent kifejtettek szerint nem történt meg, hiszen a Kúriától kért érdemi felülvizsgálat a kérelemben foglaltak ellenére egyértelműen elmaradt.

IV. ÖSSZEGZÉS

A végzés rendelkezéseinek vizsgálata alapján egyértelműen megállapítható, hogy Indítványozó az Abtv. által megkövetelt érintettség feltételeinek eleget tesz, ennek megfelelően a jelen indítvány befogadható, így az Abtv. 27. §-a szerint indítvány benyújtására jogosult.

A fentiekben előadottaknak megfelelően álláspontunk szerint a végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseit, ennek megfelelően kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a végzés alaptörvény-ellenességét megállapítani, illetve a támadott végzést megsemmisíteni szíveskedjen.

V. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

Figyelemmel a 22/2012. (V.11.) AB határozat és a 13/2013. (VI.17.) AB határozat tartalmára, jelen alkotmányjogi panaszban hivatkozás történik a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi határozataira is az Alaptörvény azon rendelkezései vonatkozásában, amelyek tartalmukban és kontextusukban nem térnek el az 1949. évi XX. törvényben írtaktól.

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen Indítvánnyal támadott ítéletet 2021. március 12. napján kaptam kézhez elektronikus küldeményként.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel Indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panasz, illetve a panaszban foglalt személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

ké

